

Stellingen ter verkrijging van den graad van doctor in het Romeinsch en hedendaagsch recht

<https://hdl.handle.net/1874/256669>

4

STELLINGEN

TER VERKRIJGING VAN DEN GRAAD

VAN

DOCTOR IN HET ROMEINSCH EN HEDENDAAGSCH RECHT

AAN DE HOOGESCHOOL TE UTRECHT,

NA MACHTIGING VAN DEN RECTOR MAGNIFICUS

D^r. J. I. DOEDES,

GRWCON HOOGLEERAAR IN DE GODGELEERDE FACULTEIT,

MET TOESTEMMING VAN DEN ACADEMISCHEN SENAAAT

EN

VOLGENS BESLUIT DER RECHTSGELEERDE FACULTEIT,

TE VERDEDIGEN

Op Vrijdag den 27sten Juni 1873, des namiddags ten 2 ure,

DOOR

CHARLES SAMUELS,

GEBOREN TE BATAVIA.

UTRECHT,

WED. F. HERFKENS & ZOON.

1873.

STELTINGEN

GEDRUKT BIJ G. A. VAN HOFEN, TE UTRECHT.

STELLINGEN.

I.

De verkooper te goeder trouw is niet gehouden tot vergoeding, wegens eene erfdienstbaarheid, met welke het verkochte goed later blijkt bezwaard te zijn.

II.

Hij, die te goeder trouw onverschuldigde vervangbare zaken in betaling heeft ontvangen, behoeft slechts zooveel als hij er door rijker is geworden te vergoeden.

III.

De prijs mag bij verkoop niet aan de begroting van eenen onbepaalden derden worden overgelaten.

IV.

De inschrijving der akte van echtscheiding kan door den erfgenaam van hem, wien de eisch is toegewezen, nog binnen den bepaalden termijn bewerkstelligd worden.

V.

Bij verzuim van Art. 388 B. W. kunnen de bloedverwanten, die de kantonrechter had moeten hooren in hooger beroep komen.

VI.

Wanneer den mandataris gelast is in eigen naam te handelen, is het tusschen hem en zijn committent lastgeving, echter niet tegenover derden.

VII.

De bezitter te goeder trouw is na de dagvaarding, wat het gevaar betreft, niet als bezitter te kwader trouw te beschouwen.

VIII.

Bij verbindtenissen uit onrechtmatige daad, kan schadevergoeding geëischt worden, zonder in gebreke-stelling.

IX.

Na verwerping van het eerste accoord, staat het vrij een tweede aan te bieden.

X.

Ten onrechte beweren de Amsterdamsche advokaten (Cf. Aant. op art. 101 K.), dat een wissel, getrokken aan de order van den trekker eerst na endossement een wissel wordt.

XI.

Eene nieuwe faillietverklaring kan niet toegestaan worden, wanneer na het ontslag der curators de rehabilitatie nog niet verleend is, en er nog oude schuldvorderingen bestaan.

XII.

De houder van een wissel, die weigert de betaling ter eere aan te nemen, verliest zijn regresactie niet.

XIII.

In summiere zaken kan de interventie geschieden ter audientie, zonder het indienen van een verzoekschrift of voorafgaande beteekening aan partij.

XIV.

Van den vreemdeling, eischer in reconventie, kan zekerheid-stelling gevraagd worden.

XV.

De daad van eenen loonbediende, die als op last van zijnen meester, en buiten weten van dezen, inschulden invordert, en de opbrengst niet verantwoordt, maar voor zich behoudt, is als bedriegelijke oplichting strafbaar.

XVI.

Poging en medeplichtigheid van bigamie is strafbaar.

XVII.

Poging met ongeschikte middelen of ontbrekend voorwerp moest niet geheel straffeloos zijn.

XVIII.

De invulling door den besteller, in den door den koopman-afzender geteekenden vrachtbrief van eene zekere som, die als vracht zou verschuldigd zijn, en het dien ten gevolge zich

doen afgeven en toeëigenen dier som, is volgens art. 147 en 148 C. P. te straffen.

XIX.

Minder juist schijnt de stelling van den oud-minister BOSSCHA (het Grondwettig Verbond bl. 41). „Het recht van veto, — het recht tot het afwijzen van voorstellen aan den souverein aan te bieden met het verzoek om daaraan kracht van wet te geven, — is het *eenig* aandeel in de wetgeving dat voegt aan de waardigheid der constitutioneele kroon.”

XX.

De bekentenis, door den beklagde in rechten afgelegd, strekt tot bewijs, niettegenstaande de in de bekentenis vermelde omstandigheden alleen blijken uit onbeëdigde verklaringen, van den persoon tegen wien het misdrijf is gepleegd.

XXI.

Ten onrechte wordt door sommigen beweerd,

dat de waarde niets anders is, dan het product van den besteeden arbeid.

XXII.

Het is voordeeliger voor den staat eene leening al pari tegen hoogere rente, dan beneden pari tegen gewone rente te sluiten.

XXIII.

Een progressief successie-recht is af te keuren.

